

Zaměřeno na Království

Roč. 25 č. 4

Anthony Buzzard, editor

Leden, 2023

Je Trojice zastaralá?

**Je archaická teologie zastaralá...
nebo je prostě jen bezpředmětná?**

Bob Shutes, Wisconsin

Upozornění: Tento text je z lehce ironického webu theologyallstars.com

Nejdražší čtenáři,

Věříme, že se vám líbí naše vyprávění o All Stars Reunionu! Nedávno jsme se však dozvěděli, že na stále větší počet lidí už "církvní otcové" nedělají dojem. Mnozí věřící se dokonce začali ptát: "Je Trojice zastaralá?". To je šokující zpráva! Ty, kteří se věnují spisům prestižních teologů z antiky, to může velmi rozrušit! Pokud věřící začínají pochybovat o aktuálnosti, ba dokonce o pravdivosti archaické teologie, co bude s námi? Mohli bychom takovou pohromu přežít? V duchu bratrské lásky vás zveme k zamyšlení nad perspektivou, která vám jistě poskytne alespoň určitou útěchu.

Starověcí teologové mysleli za nás!

Teologové z dávné minulosti se cítili svobodní a mohli myslet sami za sebe, ale moderní věřící by se o to neměli pokoušet sami. Je známo, že starověcí teologové byli v myšlení mnohem lepší než my. Vzhledem k tomu, že všechno dobré myšlení už dávno udělali, měli bychom se na to nejspíš vykašlat. Dnes je naší povinností věrně opakovat jejich slova a myšlenky, a to stačí! Rozumní lidé vědí, že je to pravda. Jen proto, že myšlenky vzniklé před téměř dvěma tisíci lety jsou nebiblické, má opravdu smysl je zavrhnout ve prospěch myšlenek, které jsou biblicky zdravé a srozumitelné? To si budete muset rozhodnout sami.

Zastaralé dogma # 1: Existují čtyři prvky

Starí Řekové věřili, že země, vzduch, oheň a voda jsou čtyři živly, které tvoří vše na světě! Aristoteles přidal éter a vytvořil tak pět prvků, protože usoudil, že hvězdy nemohou být ze stejných látek jako my tady na zemi. Moderní věda tvrdí, že čtyři "prvky" Řeků vůbec nejsou prvky, ale co na tom? Řecká teorie určitě dává větší smysl než víra v hromadu neviditelných

atomů, když sedíte u táboráku! Kromě toho, opravdu chcete nesouhlasit s někým tak chytrým, jako byl Aristoteles? Pokud trváte na tom, že chcete myslet stejně jako lidé před několika tisíci lety, říkáme, jen do toho!

Zastaralé dogma #2: Ženy jsou nedokonalí muži

Platón a Aristoteles měli o ženách také docela ohromující představy. Platón byl známý tím, že řekl: "Děkuji přírodě, že jsem se narodil jako člověk, a ne jako hloupé zvíře, a že jsem se narodil jako muž, a ne jako žena." Aristotelés byl známý tím, že se narodil jako muž. Řekové byli přesvědčeni, že muži jsou ženám nadřazení! Aristoteles napsal: "Žena je nedokonalý muž. Je ženou, protože její tělo není náležitě stvořeno." Dovolím si nesouhlasit! Podle mých očí vypadají prostě nádherně a rozhodně nejsou horší než muži. Je možné, že řecké myšlení o ženách bylo mylné a chybné? Ale... kdo jsme my, abychom o tom pochybovali?

Zastaralé dogma #3: Bůh je trojjediný panteon

Řečtí filozofové byli velmi rafinovaní a jejich náboženství bylo spleť a komplikované. K vytvoření řeckého panteonu bohů bylo zapotřebí mnoha osobností (osob). Překvapuje vás, že Trojice, kterou navrhovali pro křesťanství, byla ušitá ze stejného materiálu? Smíchali řeckou filozofii s Biblií a přišli s jedněmi z nejučenějších nebiblických myšlenek, jaké kdy byly vymyšleny! Trojjediný panteon (Trojice), který nabídli, dokonce zněl biblicky jakýmsi podivným způsobem! Tyhle řecké filozofy musíte milovat! Možná se mýlili, ale brali se velmi vážně... a očekávali, že je budou brát vážně i ostatní.

Byla antická dogmata vyložena špatně?

Je pravda, že myšlenky z dávné minulosti jsou lepší než cokoli, co si dnes dokážeme představit? Věříme, že čtyři živly, které tvoří svět, jsou země, vzduch, oheň a voda? Je pravda, že muži jsou nadřazení ženám? Jsme přesvědčeni, že Bůh je trojice tří "osob", jak tvrdili ti řečtí filozofové? Nebo se starověký řecký myšlenkový svět v mnoha věcech mýlil – včetně Boží přirozenosti?

Restoration Fellowship www.restorationfellowship.org • E-mail: anthonybuzzard@mindspring.com

All donations to **Restoration Fellowship** are tax deductible. Restoration Fellowship, PO Box 1742, Fayetteville, GA 30214

Záleží na archaické teologii?

Dokáže si vůbec někdo představit evangelium spásy, které se odvažuje ignorovat to, co říkali staří Řekové? Je šokující, že někteří moderní věřící se skutečně rozhodli přečíst si Bibli sami a dojít k vlastním závěrům! Tito radikálové považují "církvní otce" a jejich mylné myšlení za přežitky z minulé doby, které se staly bezpředmětnými. To je děsivý trend! Řecky smýšlející lidé by měli tento přístup odmítnout dříve, než zcela zničí jejich úctu k platónské filozofii a trinitárnímu myšlení! Na druhou stranu...

Aktualizujte prosím své myšlení!

Svět tvoří mnoho živlů, ale rozhodně to nejsou země, vzduch, oheň a voda. Ženy nejsou defektní muži. A co je nejdůležitější, Bůh není panteon tří božských osob! Je to jeden Bůh! Bůh Izraele je jediná, nejvyšší a osobní bytost, která vše stvořila. Známe ho jako Otce a Ježíš Kristus je jeho jediný Syn. Ježíš je jedinečným a zázračně počatým lidským Synem Boha Izraele. On je náš Mesiáš, náš prostředník a nám příbuzný vykupitel. To se možná neshoduje s trinitárním pohledem na Boha inspirovaným řeckou filozofií, ale velmi dobře to odpovídá Bibli. A je to! Není to dobrý pocit, aktualizovat své myšlení?

PS: Neboj se odmítnout trinitární teologii, kterou jsme zdědili z dávných dob! Nespadneš z okraje křesťanství. Ve skutečnosti je velmi pravděpodobné, že přistaneš ve víře, která byla kdysi odevzdána svatým!

PPS: Tyto myšlenky vám neublíží... a neublíží ani vašim přátelům. Proč jim neposlat odkaz na stránky <https://theologyallstars.com/> a také na www.wonderfultheology.com ? Díky a Bůh žehnej

Pokání: Jak vypadá?

Kenneth LaPrade, Texas

Asi po třech desetiletích, kdy jsem se domníval, že jsem "činil pokání" biblickým způsobem, jsem začal o své předchozí indoktrinaci silně pochybovat! Jako mladý muž, který se zabýval otevřenou "dispenzacionalistickou" teologií a byl hluboce pohlcen myšlením OSAS ("jednou spasen, navždy spasen"), jsem si upřímně myslel, že pokání znamená pouze metodické vyznání Ježíše jako Pána podle Římanům 10:9 (jak je

vytrženo z kontextu). V důsledku toho jsem byl po desetiletí pod silným vlivem svého takzvaného učitele Bible, který na základě svého šablonovitého výkladu verše Římanům 10,9 zdůrazňoval následující lehkovážný koncept snadného uvěření:

"'Vyznej svými ústy' neříká, že se máš vyznat ze svých hříchů. Kdyby tam stálo 'vyznej své hříchy', bylo by spasení ze skutků; a my nejsme spaseni ze skutků, ale z milosti. Člověk nevyznává své hříchy; vyznává Spasitele od hříchů, Pána Ježíše Krista."¹

I když takové vyjádření může působit přitažlivě a chytlavě, v celkovém kontextu autentického novozákonního pokání je hluboce klamně! Především nám (z naší staré skupiny) jako přesvědčeným "dispenzacionalistům" ironicky uniklo, že Ježíš opakovaně zdůrazňoval, jak je hrozně důležité **neoddělovat ho** [Ježíše] od jeho vlastních životně důležitých slov: "Proč mi říkáš 'pane, pane', když odmítáš udělat, co ti říkám?" (Lukáš 6:46). Viz také Matouš 7:21-27 a Jan 12:44-50. Je smutné, že klasičtí dispenzacionalisté považují Ježíšova naléhavá slova za zastaralý pozůstatek předchozí "dispensace" (nebo "správy") – přímo použitelný **pouze** pro Židy ještě před dnem Letnic ve Skutcích apoštolů, 2. kapitole.

Kromě výše zmíněného aspektu závažného dispenzačního omylu existuje ještě jeden omyl, který spočívá v tom, že se pokání odděluje od naléhavé potřeby vyznávat hříchy a také se od nich vědomě vzdaluje. To je velmi zavádějící! Dispenzacionalisté mají tendenci ignorovat dynamické souvislosti Lukášova evangelia 16:16: "Doba Zákona a proroků trvala až do Jana; od té doby se hlásá evangelium o Božím království a všichni jsou naléhavě zváni, aby do něj vstoupili." Janova služba pokání (jako předchůdce Ježíšova kázání) se tedy týkala i pravd evangelia o Království (Mt 3:1-2). Jan i Ježíš přinesli na scénu **novost**, nikoli pouhé odříkávání "lity Zákona", ale nový důraz na jeho duchovnost (Řím 7:6).

Jan (a později i Ježíš) tedy namísto starozákonních rituálů týkajících se zvířecích obětí za hříchy v jeruzalémském chrámu zdůrazňovali **pokání** jednoduchým, novým způsobem! Janův křest ve vodě (na který dohlížel i Ježíš a kterému se také podřídil a který později přikázal jako aktuální pro celý náš věk: Jan

¹ Victor Paul Wierwille, *Power for Abundant Living* (New

Knoxville, Ohio: American Christian Press, 1971), s.296.

3:22-26; 4:1-3; Mt 28:19) **nebyl** součástí Mojžíšova zákona - a byl zcela jasně doprovázen vyznáním hříchů (Mt 3:6)² Kromě vyznání hříchů byli lidé Janem varováni, aby aktivně "přinášeli ovoce odpovídající **pokání**" (Mat. 3:8: *metanoia* - změna smýšlení, záměrná změna životního směru).

Posluchači Jana byli důrazně varováni, aby si nedělali falešné iluze o tom, že jsou potomky Abraháma. To mě nutí přemýšlet o tom, jak se v dnešní době mohou "křesťané" popkulturního typu nesprávně spoléhat na povrchní dodržování nebiblické verze Ježíše! Jan také popsal některé detaily kajícího jednání (Lukáš 3:10-14), když mluvil o upřímné štedrosti, přísné finanční bezúhonnosti a nezneužívání moci. Nový zákon obecně často hovoří o "odložení" závadných, hříšných sklonů a o prosazování myšlenek, slov a činů, které s láskou ctí Boha. To nám jako prostým lidem se svobodnou vůlí a schopností rozhodovat **musí** být s milosrdnou Boží pomocí skutečně dostupné; jinak by po nás Bůh žádal nemožné!

Například podle listu Galat'ánům 5:16-26 **můžeme** "chodit duchem" a aktivně se vyhýbat praktikování "skutků těla": nemravnosti, nečistotě, smyslnosti, mldoslužbě, čarodějnictví, nenávisti, svárům, žárlivosti, výbuchům hněvu, sporům, rozbrojům, frakcím, závisti, opilství, hýření a podobným věcem. Připomínáme, že ti, kdo takové věci běžně praktikují, **nezdědí** Boží království. Můžeme se však takříkajíc odít "ovocem ducha": láskou, radostí, pokojem, trpělivostí, laskavostí, dobrotou, věrností, tichostí a sebeovládáním.

V Koloským 3:5-11 se také mluví o tom, že je třeba naléhavě **umrtvit** seznam temných, světských věcí, které nás dříve zotročovaly. V 2. listu Petrově 1:5-11 je uveden seznam ušlechtilých, zbožných vlastností, které bychom měli v životě **pilně a pečlivě** budovat – a zajistit si tak bohatý vstup do přicházejícího Božího království! Jiné seznamy slouží buď jako odvážná a užitečná varování (1 Kor 6:9-11), nebo jako laskavé skutečnosti, jež máme napodobovat (Flp 2:1-2; 4:8-9) Takovéto dramatické, principiální a potenciální změny, konané ze "srdce" (centra našich rozhodovacích schopností), představují bona fide povahu počátečního a trvalého pokání během živoucího nového živo-

² Viz můj předchozí článek: "Proč se nedat pokřtít ve vodě?" v prosincovém čísle časopisu *Focus on the Kingdom* z roku 2021, kde naleznete přesné informace o tom,

ta v oddanosti.

Když vnímáme význam biblického křtu v Římanům 6:3-4, můžeme jasně pochopit, že naše křesťanské ztotožnění s Kristovou smrtí, pohřbením a vzkříšením se má živě promítnout do **nového** životního stylu! Svou starou, hříšnou přirozenost máme považovat za definitivně ztotožněnou s Mesiášovou smrtí, takže již nejsme otroky hříchu. Máme se tedy považovat za živé pro Boha – plně uschopněné žít pro Něho! **Můžeme svobodně** dát své části těla, aby byly užitečné Bohu, místo abychom se poddávali hříšným návykům, které nás kdysi ovládaly: Římanům 6:1-23. Požadované **poslušné úsilí**, které je v této 6. kapitole listu Římanům vylíčeno, není nikdy popsáno jako pouhá "třešnička na dortu" nebo lehkomyšlné, nepovinné chování! Je to pevně nahlížený závazek či slib (1 Pet 3:21), který člověk činí, když se rozhodne nechat se pokřtít ve vodě v důsledku **pokání** (opravdové oddanosti loajálně změněnému smýšlení).

Co když je člověk po počátečním pokání tímto biblicky oddaným způsobem stále nezralý a náchylný k chybování? Koneckonců, člověk nezíská ihned po přijetí počátečního závazku poslouchat Ježíšovo evangelium o přicházejícím Království veškerou vybroušenou praktickou Boží moudrost. Člověk zjevně potřebuje růst (2 Pet 3:18). Existuje mnoho biblických pravd, které nás povzbuzují k tomu, abychom **se nevzdávali**, navzdory naší možné nezralosti nebo slabosti a sklonu upadat do neúmyslných chyb. Mějte na paměti, že biblické dopisy (Pavla a dalších autorů) se zabývaly několika klíčovými škodlivými chybami, které by nás případně mohly brzdit – Pavel však **zapasící lidi nikdy neopustil!**

Například Pavel na svých prvních cestách usilovně pracoval – za cenu velkého osobního utrpení (byl dokonce ukamenován a ponechán napospas smrti!) - v jižní **Galácii** (Antiochie Pisidská, Ikonium, Lystra a Derbe: Sk 13:14-14:24; 16:1-6). Židům i pohanům upřímně vysvětlil (13:39b), že podle principu Království–evangelia "každý, kdo věří, je napraven ze všeho, z čeho jste nemohli být napraveni Mojžíšovým zákonem".

proč se nespokojit s chybnými dispenzacionalistickými názory, které bagatelizují význam křtu ve vodě.

Když Pavel později napsal těmto lidem list Galátům (snad jako vůbec první ze svých listů), byl poněkud rozhořčen tím, že se tito lidé (většinou z pohanského prostředí) nechali svést k tomu, aby si mysleli, že se mohou polepšit přijetím obřízky (a starozákonního legalismu), a poukázal na jejich logickou pošetilost. Napsal: "Děti moje, opět trpím porodními bolestmi, dokud ve vás nebude zformován Mesiáš. Přál bych si být nyní přítomen u vás a změnit svůj tón, protože jsem z vás zmatený" (Gal 4:19-20). Přesto na ně stále horlivě apeluje, aby si skutečně uvědomili, že podle norem nové smlouvy **už** obřízka ani neobřízka (6:15) nic neznamena! Ti, kdo by reagovali správně, by se (6:16) díky pokoji a milosti stali součástí "Božího Izraele" (metaforický odkaz na novou smlouvu, mezinárodní rodinu opravdových křesťanských věřících).

Na podobné nedostatky lze poukázat i u nezralých Korintů. O kolika významných tématech buď děsivě nevěděli (dokonce ani o vzkříšení: 1 Kor 15), nebo byli extrémně rozdělení? Kolik přísných výtek jim Pavel ve svých dvou listech udělil? Přesto Pavel vyjadřuje hlubokou radost, že se takové odvážné výtky z jeho strany (2 Kor 7:8-11) setkaly s kajícím "zbožným zármutkem", který je skutečně obnoví a vrátí zpět na správnou cestu!

Podle 1 Jan 1:5-2:2, i kdyby byl člověk dočasně oklamán a "chodil ve tmě", Boží **odpuštění** je zcela platné (skrže všezahrnující krvavou obětí Mesiáše), **pokud** vyzná svůj hřích (že chodil ve tmě) a činí pokání – chodí ve světle. Obnovující pomoc ze strany nevyzpytatelné Boží milosti a milosrdenství, i když má člověk přirozené slabosti a nepochopení (Žid 4:14-16), je třeba neustále vyhledávat a přijímat!

Je tedy naprosto jasné, že o vstup do slíbeného budoucího Božího království je **třeba usilovat** (s neustálým a pilným úsilím) (Mt 7:13-14). Nicméně taková náročná výzva by nás vůbec neměla odradit od věrného, **kajícího** odhodlání (se změněnými prioritami a zaměřením) směřovat k úchvatnému, proměněnému životu! **Vždy** je to díky rozsáhlé Boží milosti a milosrdenství, že člověk může vnímat úskalí a být duchovně uschopněn (díky Boží ochraně a obrovské moudrosti) poctivě zvládat životní zvraty.

Opakovaně jsme nabádáni, abychom se **nevzdávali** a dělali horlivé a poslušné kroky vpřed. Viz následující pasáže:

- Koloským 1:23: "**Pokud** zůstanete pevně ve víře."
- Židům 3:6 "**Pokud** se budeme držet své důvěry a naděje... pevně až do konce."
- Židům 3:14; 6:11-12; 10:35-39 a mnoho dalších podobných míst.

Proto "běžme" (1 Kor 9,24b), abychom zvítězili!

Význam slova "jméno" v Bibli

"Jak dlouho ještě budou intrikovat, aby můj lid zapomněl, kdo jsem [hebr. 'Mé jméno'], a to prostřednictvím snů, které si navzájem vyprávějí?" (Jer 23:27)

"Hebr. 'mé jméno'. Ve SZ vyjadřovalo 'jméno' charakter osoby (srov. Gn 27:36; 1 Sam 25:25) nebo její pověst (Gn 11:4; 2 Sam 8:13). Mluvit něčím jménem znamenalo jednat jako jeho zástupce nebo být vybaven jeho autoritou (1 Sam 25:9; 1 Kr 21:8). Vyzvat něčí jméno nad něčím znamenalo prohlásit to za něčí vlastní (2 Sam 12:28). Proto zde zapomenout na Boží jméno se rovná zapomenout na to, kdo je Bůh ve své základní povaze (srov. Ex 3:13-15; 6:3; 34:5-7). Tím, že hlásali lži, zahladili část jeho bytostného charakteru a způsobili, že lidé zapomněli, kým ve skutečnosti je" (NET Bible).

Lévi se setkává s Melchisedechem v bedrech Abrahamových

Spolkové vedení naší víry

Odhalení tajemství porozumět Ježíšově preexistenci

Myšlenky Larryho Harrise, Kentucky

Vzpomínáte si na píseň "Otec Abraham"? Její slova znějí: "Otec Abraham měl mnoho synů, mnoho synů měl otec Abraham, já jsem jeden z nich a ty také..." Pak se to opakuje stále dokola. Následující úryvek mi tuto píseň připomíná v tom smyslu, že se v ní mluví o Lévim, který byl přítomen v bedrech "otce Abraháma":

"A tak řečeno, skrže Abraháma platil desátky i Lévi, který přijímal desátky, neboť **Lévi byl ještě v bed-**

rech svého otce Abraháma, když se s ním Melchisedech setkal" (Žd 7:9-10).

Pochopení toho, jak je to možné, když je Abrahám ve skutečnosti Léviho pradědečkem, nám pomůže lépe porozumět řadě podobných myšlenek, které najdeme v Bibli. Zpočátku se tato pasáž zdá být poněkud obtížná k pochopení, zejména pokud nejste obeznámeni s podobnými verši, které se v naší Bibli nacházejí; když však budeme pečlivě zkoumat tuto pasáž a další podobné, jako například Berojští (Sk 17:10-11), lépe pochopíme, co znamená skutečnost, že se Levi setkává s Melchisedechem skrze bedra svého pradědečka Abrahama. A zejména to napraví mnohá nedorozumění ohledně takzvané pre-existence Ježíše jakožto Mesiáše.

Když jsem vyrůstal, slyšel jsem něco podobného od své matky, která s hrdostí říkala, že naše rodina je příbuzná s Abrahamem Lincolnem. Jako děti jsme si mysleli, že je to super. Pravda je taková, že jsme příbuzní ze strany manželky Abrahama Lincolna, protože příbuzní Mary Todd Lincolnové jsou napojeni na linii mé matky. Moje matka byla hrdá na to, že máme i tak malé spojení s Abrahamem Lincolnem.

Lévi měl spíše přímou příbuzenskou vazbu na Abraháma, to znamená, že Abrahám měl pouze jednoho syna, Izáka, Izák měl dva syny, Ezaua a Jákoba, a Jákob měl dvanáct synů, z nichž jeden byl Lévi. To jsou čtyři generace v průběhu řady let, takže Abraham byl Léviho pradědečkem.

Jak tedy rozumět slovům: "A tak řečeno skrze Abraháma platil desátky i Lévi, který přijímal desátky, neboť byl ještě v bedrech svého otce Abraháma, když se s ním Melchisedech setkal" (Žd 7:9)? Pokud znáte dobře Starý zákon, uvědomujete si, že Abraham je jedinou starozákonní osobou, o níž víme s jistotou, že se s Melchisedechem někdy osobně setkala (Gn 14:17-24). Pointa spočívá v tom, že se nedozvídáme o žádném jiném Abrahamově potomkovi, který by se s Melchisedekem setkal, a je pravděpodobné, že mezi Abrahamem a jeho pravnukem Lévim uplynulo příliš mnoho let na to, aby se Lévi mohl s Melchisedekem setkat. Lévi ještě nebyl počat, ale v židovském myšlení je proto Lévi *přítomen u Abraháma*, když se Abrahám setkává s Melchisedechem o mnoho let dříve, protože Lévi byl v "bedrech" svého otce.

Odborně se tomu říká "spolkové vedení". Pojem "spolková hlava" se vztahuje k osobě, která zastupuje skupinu sjednocenou spolkem nebo **smlouvou**. Vůdce skupiny, spolková hlava, je chápán jako reprezentant celé skupiny. Například prezident země může být považován za spolkovou hlavu národa, která jej zastupuje a mluví jeho jménem před zbytkem světa (Wikipedie).

Abrahám je spolkovou hlavou smlouvy, kterou Jehova uzavřel s Izraelem, a je také naším otcem: "A jestliže patříte Kristu, pak jste Abrahámovi potomci, dědicové podle zaslíbení" (Gal 3:7, 29). Jelikož byl Lévi přítomen s Abrahámem v jeho bedrech, pak jsme i my podobným způsobem byli přítomni, když se Abraham setkal s Melchisedekem, ale to je pouze obrazně řečeno – ne že bychom s nimi byli přítomni doslova, stejně jako Lévi u Abraháma.

Další příklady v Písmu

Vždycky mě bavilo skládat puzzle; Bible je jako skládačka z 31 102 dílků (tolik je veršů v Bibli). Teprve když nejprve získáte okrajové dílky, které orámují strany, začnete si dělat lepší obrázek, čemuž říkám základ. Když pak shromáždíte určité dílky stejné barvy dohromady, obraz se stává jasnějším, ale pak máte ty dílky, které vám pomáhají spojit části dohromady. To je to, co pro mě dělá list Židům 7:9-10; spojuje tolik jinak složitých pasáží dohromady, aby vytvořily kompletní obraz.

Stejně tak je David často označován za "otce" nejen svých přímých synů, ale také za otce svých vnuků, pravnuků a dalších generací. Stejně jako je Abrahám spolkovou hlavou svého rodu, je i David spolkovou hlavou svého rodu; proto se Davidovi následníci, kteří po letech usednou na tentýž trůn, stále odvolávají na něj jako na svého otce, což se týká i Ježíše. Jak je zaznamenáno v Matoušově evangeliu, první verš: "Zpráva o původu Ježíše, Mesiáše, syna Davidova, syna Abrahámovi" (Mt 1:1). Kdybychom to vzali za bernou minci, měl by Ježíš dva otce, ne jednoho! Víme, že takto uvažovat nemáme.

Pokud tomu porozumíme, pochopíme, že Otec je spolkovou hlavou všeho stvoření. Ježíš pokračuje ve stvořitelském procesu svého Otce tím, že nás vybavuje, abychom se stali Božími syny, jako je on. I my jsme budováni v příbytek pro život jeho svatého du-

cha (Ef 2:19-21). Jak řekl Pavel, že vždy stavíme na základech, které postavili jiní (1 Kor 3:10), Otec tento proces stvoření zahájil a pokračuje skrze Ježíše, jeho Syna, a skrze nás dnes, kdy očekáváme jeho opětovné zjevení, aby uvedl Otcovo království na zemi.

Stejný způsob uvažování o spolkové hlavě se týká i dalších pasáží. "Jako v Adamovi všichni umírají, tak i v Kristu všichni ožijí" (1 Kor 15:22). Ne všichni skutečně umírají, když umírá Adam, ale symbolicky všichni umírají ve svých hříších, stejně jako Adam zemřel za své hříchy; Adam tedy zhršil, a protože je spolkovou hlavou všech lidí, umíráme jako on, neumíráme současně s ním. A jako v Adamovi všichni zemřeli, tak v Kristu všichni ožívají; což neznamena, že v okamžiku, kdy Ježíš zemřel, všichni ožijeme; spíše ve smyslu spolkové hlavy jeho vzkříšení budeme ve své době vzkříšení i my.

Poslední skvělý příklad tohoto stylu psaní najdeme v Příslovích 8 o moudrosti. Moudrost je metaforicky popsána tak, že byla u Jehovy, když tvořil vesmír (Př 8:1, 22 a násl.). Všimněte si jazyka o "moudrosti", jako by moudrost byla skutečně osobou přítomnou při stvoření vesmíru Bohem. Totéž opět platí o Mesiáši. Ve skutečnosti nebyl fyzicky přítomen při stvoření, ale byl v té době v "bedrech" nebo v myšlenkách svého Otce Jehovy.

Nebudu zde zdržovat sdílením dalších příkladů, ale pouze uvedu několik pro vaše další studium, protože se vztahují ke stejnému konceptu spojení prostřednictvím něčích beder nebo spolkového vedení:

- Mesiáš jako druhý Adam (Řím 5:18-19; 1 Kor 15:47).

- Ježíš Mesiáš jako skála, do které Mojžíš udeřil, aby z ní vytryskla voda (1 Kor 10:4; Nm 20:11).

Tato pasáž z listu Židům 7:9-10 nám otevírá pohled na mnoho důležitých odkazů v Písmu. Když se snažíme spojit jednotlivé části skládačky, bez ní by to bylo pouhé dohadování o slovíčkách (2 Tm 2:14-15). To přináší jen rozdělení, když nás apoštol Pavel nabádá, aby mezi námi nebylo rozdělení (1 Kor 1:10-13). Uctíváme jen jednoho Boha, Otce! Ježíš je člověk Mesiáš, Mesiáš pán z Lk 2:11.

Ježíšova slova

Robin Todd, Washington

Hlavním tématem Janova evangelia jsou Ježíšova slova. První kapitola této knihy vlastně toto téma zakládá, když říká, že Boží slovo (*logos*, nikoli osoba) se stalo tělem a přebývalo mezi námi (Jn 1:1-14). Mechanismem, kterým se to stalo, bylo působení ducha svatého na lůno Ježíšovy matky, aby přivedlo k existenci Krista (Lk 1:35). Ježíš Kristus je lidským ztělesněním vlastního Božího *logu* (slova, božské moudrosti a plánu), který pak předával po celou dobu svého působení prostřednictvím slov, jež pronášel.

Zde je seznam některých odkazů na Ježíšova slova během jeho služby, jak o nich vypráví Jan:

Jan 3:34: Ježíš mluví Boží slova

Jan 4:41: Samaritáni uvěřili díky jeho slovům

Jan 5:24: věčný život zahrnuje naslouchání jeho slovům a víru v Boha

Jan 5:38: musíme věřit Ježíši, aby v nás Boží slovo zůstalo

Jan 5:48: pokud jsme uvěřili Mojžíšovým slovům, měli bychom věřit i slovům Ježíšovým

Jan 6:27-63: máme nasávat Ježíšova slova; jsou to slova života

Jan 6:68: učedníci věří, že Ježíš má slova života

Jan 7:16-18: Ježíšova slova přišla od Otce k jeho slávě

Jan 7:46: důstojníci zvolali, že nikdo nikdy nemluvil tak jako Ježíš

Jan 8:26, 38: mluví to, co ho naučil Otec

Jan 8:31: jestliže setrváváme v jeho slovech, jsme vpravdě jeho učedníci

Jan 8:43: Židé Ježíšovi nemohli rozumět, protože nemohli slyšet jeho slova

Jan 8:47: ti, kdo jsou z Boha, slyší Boží slova

Jan 8:51: zachováme-li Ježíšova slova, neuvidíme smrt

Jan 12:47-48: ten, kdo nepřijme Ježíšova slova, bude souzen v poslední den

Jan 14:23-24: Ježíšova slova jsou Boží slova; měli bychom zachovávat jeho slova

Jan 15:7-8: zůstanou-li v nás Ježíšova slova, budeme přinášet ovoce Bohu

Tyto četné (nikoli však vyčerpávající) odkazy jsou jistě důkazem hlavního tématu Janova evangelia – ústředního významu Ježíšových slov. Na jejich pozadí nyní přejdeme k Janovi v 17. kapitole. V této modlitbě Ježíš opět klade hlavní důraz na svá slova, která jsou slovy jeho Otce. Mnohým však uniká, že také prohlašuje, že tato slova nepřinášejí slávu pouze Bohu, ale také těm, kdo je říkají, slyší a věří jim.

V této modlitbě Ježíš vypráví o tom, jak během své služby dával učedníkům poznat Otce tím, že jim předával jeho slova (verše 3-12). Tato slova, která předával, měla učinit přijímající svatými (verše 13-21). Tato slova jsou popsána jako "sláva", kterou Ježíš předal svým následovníkům, aby se zdokonalili ve vzájemné jednotě (v. 22-23). Svou modlitbu pak uzavírá prosbou k Otci, aby se všichni věřící spolu s ním podíleli na konečné slávě, která teprve přijde (verš 24). Mezitím by chtěl i nadále dávat lidem poznat svého Otce (verš 26).

Téma 17. kapitoly Janova evangelia má jen málo společného s Ježíšovou konečnou slávou při vzkříšení, i když i to je tam obsaženo. A už vůbec nemá nic společného s nějakým minulým životem. Jde spíše o dílo, které Ježíš vykonal, když zjevil a oslavil Otce prostřednictvím svého pozemského poselství a služby – svých **slov**. Tato kapitola, stejně jako zbytek Ježíšovy služby před jeho ukřížováním a vzkříšením, je především o Ježíšových slovech. Není divu, že tato slova jsou duch a život (Jan 6:63). Jedinou katastrofou, které se máme vyvarovat, je tvrdit, že "přijímáme Ježíše", ale nevěřit jeho slovům/učení a neposlouchat je!

Řešení: Život s určitým účelem

Barbara Buzzard

Nový rok? Nový přístup! Předsevzetí? Ano, to je minimální podmínkou. Ale historie neúspěchů je gigantická. Vlastně – univerzální vtip. Velmi chmurným a motivujícím faktorem křesťanských předsevzetí je odhodlání, které musíme učinit při rozhodování, jak naložit s časem, který je nám dán. Inventura je nezbytná, zejména v některých zákoutích našeho života, kde se čas prostě vypařuje. Přichází předsevzetí na řadu jen na Nový rok? Bez každodenního předsevzetí jsme vydáni napospas všemožným zlodějům času, plyn-

vačům časem, otupovačům mozku a otupujícím přístrojům. Jsme extrémně zranitelní. Vysoká cena za nedotažené záměry nás oslabuje a činí křehkými. Místo "Tady stojím" - je to staré a unavené "Tady jsem - zase". Nemusí to tak být.

Křesťané zde mají rozhodující výhodu. Máme příklady, jak to dělat a zvítězit nad nepřízní osudu. Máme Jóbův geniální recept: "Uzavřel jsem smlouvu se svým očima..." (Job 32,1). To je v dnešním světě více než kdy jindy potřebné. Máme Pavla, který se rozhodl "nenechat se ničím ovládat" (1 Kor 6:1). A máme Davida: "Budu chodit s upřímností srdce" (Ž 101:2).

Mluvíme o odhodlání: To je v kostce naše odhodlání a také "nebudu...". A rozhodnou výhodu máme také v příslibu pomoci. Příslib, že všechno můžeme skrze Ježíše, který nám dává sílu, má větší cenu než jakákoli jiná představitelná věc.

Armády aktivistů

Jedním z nejlepších předsevzetí, které si člověk může dát, je být aktivistou pro víru, tj. mluvit o ní. Vzpomínáte? V pravý čas i mimo něj (2 Tim 4:2). Žádné vycouvání. A právě zde opravdu záleží na smýšlení. Nejsem si vědom žádné přijatelné výmluvy. Bez bojového plánu žádný úspěch. Bez bojové strategie žádné vítězství. Zjevení 21 shrnuje požadavky: Kdo je zbabělý (a obávám se, že sem lze zahrnout i hřích mlčení), kdo nevyznává víru, kdo je nemorální, kdo je vrah... kdo lže... nepřežije. Je zřejmé, že být zbabělcem není přijatelné křesťanské chování.

1 Timoteovi 4:16b je přesvědčivý: "Zůstaň věrný tomu, co je správné, a Bůh zachrání tebe i ty, kdo ti **naslouchají**." Elementární – ale není slyšení bez mluvení; jedno bez druhého není možné. My (církve) máme být *oporou* pravdy (1 Tim 3:15b). Neexistuje žádná jiná organizace, která by to dělala. Naším nejlepším darem Bohu by bylo stát se armádou aktivistů, kteří hájí a mluví Pravdu. (A ano, v dnešním světě se to rovná téměř revolučnímu činu). Představte si, že bychom se všichni řídili listem Efezským 4:25: "Odstraňte tedy všechnu lež a říkejte svému bližnímu pravdu." Zamyslete se nad čínskými křesťany a dalšími podzemními a pronásledovanými křesťany a jejich neuvěřitelnou statečností a odhodláním, nad rizikem, které podstupují, aby mohli uctívat, ale za cenu vlastního života. Projevují odvahu svého přesvědčení

způsobem, který vzbuzuje úctu. Možná by nám mohli poslat misionáře?

"Kalvinisté, kteří popírají, že by spása mohla být kdy ztracena, uvažují o tomto tématu podivuhodným způsobem. [!] Říkají nám, že žádná lampa panny nemůže zhasnout; žádná slibná úroda nemůže být zadušena trním; žádná ratolest v Kristu nemůže být nikdy odríznuta pro neplodnost; žádné odpuštění nemůže být nikdy ztraceno a žádné jméno vymazáno z Boží knihy! Trvají na tom, že žádná sůl nikdy nemůže ztratit svou vůni; nikdo nikdy nemůže 'přijmout Boží milost nadarmo'; 'pohřbít své talenty'; 'zanedbat tak velkou spásu'; promarnit 'den milosti'; 'ohlédnout se' poté, co přiložil ruku k pluhu evangelia. Nikdo nemůže 'zarmoutit Ducha'... ani 'zapřít Pána, který ho vykoupil'; ani 'na sebe přivolat rychlou zkázu'. Nikdo, ani skupina věřících, nemůže být nikdy tak vlažný, aby ho Ježíš 'vyvrhl ze svých úst'.

"Používají stohy papíru, aby dokázali, že pokud se někdo někdy ztratil, nikdy nebyl nalezen (Jan 17:12); že pokud někdo padl, nikdy nestál (Řím 11:16-22 a Žid 6:4-6); pokud byl někdy 'vyvržen', nikdy nebyl uvnitř, a 'pokud někdy uschl', nikdy nebyl zelený (Jan 15:1-6); a že 'pokud někdo couvne', dokazuje to, že nikdy neměl od čeho couvnout (Žid 10:38, 39); že pokud někdo někdy "upadá do duchovní temnoty", nikdy nebyl osvícen (Žid 6:4-6)... že pokud se "znovu zapleteš do poskvrny světa", ukazuje to, že jsi nikdy neunikl (2 Pet 2:20); že pokud "odložíš spásu", nikdy jsi ji nemohl odložit, a pokud ztroskotáš na víře, žádná loď víry tam neexistovala!!!! **Stručně řečeno: Pokud ji získáš, nemůžeš ji ztratit, a pokud ji ztratíš, nikdy jsi ji neměl.** Kéž nás Bůh ochrání před přijetím učení, které musí být obhajováno tak mylnou argumentací!"

— Aaron Merritt Hills, *Fundamental Christian Theology*, 1931, Sv. 2, s. 280-281 (citát obecně připisovaný Johnu Wesleymu)

Komentáře

- "Včera večer jsem podruhé dočetl *The Doctrine of the Trinity: Christianity's Self-Inflicted Wound*. Je to téměř 13 let, co jsem to četl poprvé. Není to lehké čtení, takže jsem se jí prokousával pomalu a s přemýšlením – ale kromě Bible tato kniha ovlivnila můj život víc než kterákoli jiná. Vyzývám lidi, aby si ji přečetli! Asi před 13 lety jsem ji neochotně přečetl, abych někomu dokázal, že se mýlí. Byl to největší kus koláče pokory, jaký jsem kdy jedl! Čas, mnoho diskusí a biblických studií později a několikanásobné přečtení celé Bible za posledních 13 let jen potvrdily pravdu napsanou v této knize. Cena je vysoká – ale tak tomu bylo vždycky po celá staletí." – *Austrálie*

- Jsem nezávislý znalec Bible. Jsem proti učení o Trojici, nesmrtelné duši a dodržování týdenního sabatu. Váš přístup k Bibli považuji za velmi zajímavý a rád bych si přečetl další materiály pro svůj výzkum. Bohužel neumím dobře anglicky, ale s překladatelem Google problém vyřeším. Děkuji za vaši práci." – *Itálie*

- "Věřící v Trojici, se kterými se bavím, nejsou příliš ochotní pokračovat v rozhovoru. Myslím, že nejsou zvyklí na to, aby jim někdo zpochybňoval jejich víru. Všiml jsem si něčeho, že existuje tolik modelů vysvětlení Trojice, kolik je věřících v Trojici." – *Švédsko*